

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 95/16

Λουξεμβούργο, 13 Σεπτεμβρίου 2016

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-165/14, Alfredo Rendón Marín κατά
Administración del Estado, και C-304/14, Secretary of State for the Home
Department κατά CS

Το δίκαιο της Ένωσης δεν επιτρέπει ούτε την αυτοδίκαιη απόρριψη αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής υπηκόου χώρας εκτός ΕΕ ο οποίος έχει την αποκλειστική επιμέλεια ανήλικου πολίτη της Ένωσης ούτε την απέλαση του εν λόγω υπηκόου από το έδαφος της ΕΕ αποκλειστικώς και μόνο λόγω του ποινικού ιστορικού του

Έκδοση μέτρου απελάσεως χωρεί μόνον εφόσον το μέτρο αυτό είναι σύμφωνο με την αρχή της αναλογικότητας και θεμελιώνεται επί της προσωπικής συμπεριφοράς του υπηκόου τρίτης χώρας, η οποία πρέπει να συνιστά πραγματική, ενεστύσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας του κράτους μέλους υποδοχής

Λόγω του ποινικού ιστορικού τους, δύο υπήκοοι χωρών εκτός ΕΕ υπήρξαν αποδέκτες, αντιστοίχως, απορριπτικής αποφάσεως επί αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής και αποφάσεως απελάσεως εκ μέρους των αρχών του κράτους μέλους υποδοχής και ιθαγένειας των ανήλικων τέκνων τους, πολιτών της Ένωσης, των οποίων οι εν λόγω υπήκοοι έχουν την επιμέλεια. Ο Alfredo Rendón Marín είναι πατέρας και έχει την αποκλειστική επιμέλεια ενός αγοριού ισπανικής ιθαγένειας και ενός κοριτσιού πολωνικής ιθαγένειας. Τόπος κατοικίας των δύο ανήλικων τέκνων υπήρξε ανέκαθεν η Ισπανία (υπόθεση C-165/14). Η CS είναι μητέρα ενός τέκνου βρετανικής ιθαγένειας που κατοικεί με την ίδια στο Ηνωμένο Βασίλειο και του οποίου αυτή έχει την αποκλειστική επιμέλεια (υπόθεση C-304/14).

Εφιστάται η προσοχή του Τύπου επί του γεγονότος ότι η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως στην υπόθεση C-304/14 υποβλήθηκε χωρίς αναφορά των ονομάτων των ενδιαφερομένων από το αιτούν βρετανικό δικαστήριο, το οποίο είχε εκδώσει σχετική διάταξη («Anonymity Order») για λόγους προστασίας του συμφέροντος του τέκνου της CS.

Το Tribunal Supremo (Ανώτατο Δικαστήριο Ισπανίας) και το Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London [εφετείο διοικητικών διαφορών Λονδίνου (τμήμα μεταναστεύσεως και ασύλου), Ηνωμένο Βασίλειο] ερωτούν το Δικαστήριο εάν η ύπαρξη ποινικού ιστορικού δύναται, αυτή καθ' εαυτήν, να δικαιολογήσει άρνηση χορηγήσεως δικαιώματος διαμονής ή απέλαση υπηκόου χώρας εκτός ΕΕ ο οποίος έχει την αποκλειστική επιμέλεια ανήλικου πολίτη της Ένωσης.

Με τις σημερινές αποφάσεις του το Δικαστήριο αποφαινεται, εν πρώτοις, ότι **εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα αυτοδικαίως την απόρριψη αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής ή την απέλαση υπηκόου χώρας εκτός ΕΕ ο οποίος έχει την αποκλειστική επιμέλεια ανήλικου πολίτη της Ένωσης, εκ μόνου του λόγου ότι ο εν λόγω υπήκοος έχει ποινικό ιστορικό, προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης οσάκις η εν λόγω απόρριψη ή η εν λόγω απέλαση έχει ως συνέπεια να αναγκασθεί το τέκνο να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης.**

Το Δικαστήριο εξηγεί κατ' αρχάς ότι η οδηγία περί ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της ΕΕ και των μελών των οικογενειών τους¹ εφαρμόζεται επί των πολιτών της Ένωσης

¹ Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

και των μελών των οικογενειών τους που μεταβαίνουν ή διαμένουν σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο της ιθαγένειάς τους. Συνεπώς, η εν λόγω οδηγία τυγχάνει εφαρμογής επί της καταστάσεως του A. Rendón Marín και της πολωνικής ιθαγένειας κόρης του, δεν τυγχάνει όμως εφαρμογής επί της καταστάσεως του A. Rendón Marín και του ισπανικής ιθαγένειας υιού του ούτε επί της καταστάσεως της CS και του βρετανικής ιθαγένειας τέκνου της: συγκεκριμένα, τα εν λόγω τέκνα διέμεναν ανέκαθεν στο κράτος μέλος της ιθαγένειάς τους. Επομένως, μόνον ο A. Rendón Marín και η πολωνικής ιθαγένειας κόρη του δύνανται να απολαύουν δικαιώματος διαμονής δυνάμει της εν λόγω οδηγίας.

Το Δικαστήριο επισημαίνει εν συνεχεία ότι η Συνθήκη ΛΕΕ αναγνωρίζει σε κάθε πρόσωπο που έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους την ιδιότητα του πολίτη της ΕΕ. Η ιδιότητα αυτή παρέχει σε κάθε πολίτη της Ένωσης το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος των κρατών μελών. Το Δικαστήριο αποφαινεται, ως εκ τούτου, ότι ο υιός του A. Rendón Marín και το τέκνο της CS, πολίτες της ΕΕ, δύνανται να απολαύουν του εν λόγω δικαιώματος. Το Δικαστήριο διευκρινίζει ότι **η Συνθήκη ΛΕΕ αποκλείει οιοδήποτε εθνικό μέτρο ικανό να στερήσει από τους πολίτες της Ένωσης τη δυνατότητα πραγματικής απολάυσεως των δικαιωμάτων που πηγάζουν από την ιδιότητα του πολίτη της ΕΕ**. Μια τέτοια στέρηση επέρχεται όταν η άρνηση χορηγήσεως άδειας διαμονής σε υπήκοο χώρας εκτός ΕΕ ή η απέλαση αυτού έχουν ως συνέπεια να αναγκασθεί το τέκνο του, πολίτη της ΕΕ του οποίου ο εν λόγω υπήκοος έχει την αποκλειστική επιμέλεια, να τον ακολουθήσει και, συνεπώς, να εγκαταλείψει το έδαφος της Ένωσης.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει πάντως ότι η ιδιότητα του πολίτη της ΕΕ δεν θίγει τη δυνατότητα των κρατών μελών να **δικαιολογούν παρέκκλιση** από το δικαίωμα διαμονής των πολιτών της ΕΕ ή των μελών των οικογενειών τους (είτε αυτό το δικαίωμα ασκείται δυνάμει της οδηγίας είτε δυνάμει της Συνθήκης) δια της επικλήσεως, μεταξύ άλλων, λόγων **δημοσίας τάξεως ή δημοσίας ασφαλείας**. Μια τέτοια παρέκκλιση πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του Χάρτη και την αρχή της αναλογικότητας και να θεμελιώνεται επί της **προσωπικής συμπεριφοράς του ενδιαφερομένου**, προκειμένου να αξιολογείται κατά πόσον αυτή **συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας του κράτους μέλους υποδοχής**. Προκειμένου να κριθεί εάν η παρέκκλιση αυτή είναι σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας, επιβάλλεται η συνεκτίμηση ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η διάρκεια διαμονής, η ηλικία, η κατάσταση της υγείας, η οικογενειακή και οικονομική κατάσταση, η κοινωνική και πολιτισμική ένταξη, η ένταση των δεσμών του υπηκόου με τη χώρα καταγωγής του και η βαρύτητα της παραβάσεως.

Ως προς την κατάσταση του A. Rendón Marín, το Δικαστήριο εξηγεί ότι η ποινική καταδίκη του το 2005 δεν δύναται, αυτή καθ' εαυτήν, να δικαιολογήσει απόρριψη αιτήσεως χορηγήσεως άδειας διαμονής, άνευ αξιολογήσεως της προσωπικής συμπεριφοράς του ή του κινδύνου που ο ίδιος ενδέχεται να συνιστά για τη δημόσια τάξη ή τη δημόσια ασφάλεια.

Το Δικαστήριο αναγνωρίζει εξάλλου ότι, υπό εξαιρετικές περιστάσεις, **κράτος μέλος δύναται να εκδώσει μέτρο απελάσεως, επικαλούμενο εξαίρεση αναγόμενη σε λόγους τηρήσεως της δημοσίας τάξεως και διαφυλάξεως της δημοσίας ασφαλείας, εννοιών οι οποίες πρέπει να ερμηνεύονται στενώς**. Προς δικαιολόγηση ενός τέτοιου μέτρου απελάσεως, απαιτείται να αξιολογείται αν, λαμβανομένων υπόψη των ποινικών παραβάσεων που διέπραξε υπήκοος χώρας εκτός ΕΕ ο οποίος έχει την αποκλειστική επιμέλεια ανήλικου πολίτη της Ένωσης, **η προσωπική συμπεριφορά του υπηκόου αυτού συνιστά πραγματική, ενεστώσα και αρκούντως σοβαρή απειλή κατά θεμελιώδους συμφέροντος της κοινωνίας**. Προς τούτο επιβάλλεται η συνεκτίμηση των προαναφερθέντων κριτηρίων. Το Δικαστήριο εκτιμά ότι, στην περίπτωση της CS, απόκειται στο βρετανικό δικαστήριο να **προβεί σε συγκεκριμένη αξιολόγηση του βαθμού επικινδυνότητάς της, σταθμίζοντας τα εμπλεκόμενα συμφέροντα** (ήτοι την αρχή της αναλογικότητας, το υπέρτατο συμφέρον του παιδιού και τα θεμελιώδη δικαιώματα των οποίων τον σεβασμό εγγυάται το Δικαστήριο).

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.

Στο εθνικό δικαστήριο αναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το πλήρες κείμενο των αποφάσεων ([C-165/14](#), [C-304/14](#)) είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Gilles Despeux ☎ (+352) 4303 3205